

Bělotínský turistický kroužek vyrazil na Expedici YDYKSEB

O víkendu vyrazila devatenáctičlenná výprava bělotínského turistického kroužku na expedici do Beskyd. Cílem bylo dosažení vrcholu Lysé hory a Radhoště. Počasí nám zrovna moc nepřálo, přišlo celé páteční odpoledne i večer, kdy jsme se na Liščí mlýně ve Frenštátě s obavami ukládali ke spánku.

Ráno se počasí alespoň trochu umoudřilo - nepršelo, ale vrcholky Beskyd rozhodně vidět nebylo. Přesto jsme vlakem dojeli do stanice Ostravice, odkud vede červená značka na Lysou horu - nejvyšší kopec v Beskydech. Její nadmořská výška 1323 m budí obavy každého turistů, ne tak začínajícího, kterými někteří z naší výpravy byli.

Netušili, co je čeká

Vrchol Lysé byl naštěstí zahalen v mlze, tak mi svěřenci netušili, co je čeká. Nástup byl pozvolný - po asfaltové silnici k trafostanici - převýšení jen něco málo přes 100 metrů. Pak ale skončila legrace, oznámila jsem, že nás čeká ještě více než 800 metrů nahoru.

Reakce byly různé - někteří si mysleli, že si z nich dělám legraci, jiní mi nevěřili a další si takové převýšení nedovedli představit. Nicméně nebyla jiná volba, než pokračovat v započaté cestě. Ještě asi půl hodiny se terén zvedal pozvolna.

Na louce pod lesem jsme se posilnili řízkou z domova, abychom si doplnili energii před výstupem. Stále jsme

ještě nezahlédli nejhorší úsek cesty - naštěstí!!! Když začal, funěli jsme jako lokomotivy, pot se z nás jen lil.

odhlásit z turistického kroužku. Jakmile jsme vystoupali nad les, zvedly se mraky a my viděli, že vrchol je stále ještě daleko. Naštěstí

vyšplhali, ale byli jsme rádi, že se nám výstup povedl. Odměnou byla vrcholová fotografie, razítko do deníčku a zelnáčka či hranolky v horské chatě. Dolů už jsme seběhli poměrně rychle.

Zastavili jsme se u mohyly na Ivančence, kterou rok po válce postavili skauti svým fašistům zastřeleným kolegům. A pak jsme úžasnou zkratkou - připomínala spíš koryto vymleté vodou - seběhli, někteří dobelhali k hotelu Bezruč. Odtud se nám Lysá hora ukázala v celé své parádě, oblečená do kabátu z podzemního listí.

A zase přišlo...

Nedělní ráno nás znovu přepadl déšť. Co teď? Sbalili jsme si všechny věci, že půjdeme do muzea a pak domů. Ale naštěstí během ranní hygieny přestalo pršet. Díky tomu jsme splnili i druhou túru - dobyli jsme Radhošť, přestože ani při jízdě na lanovce, ani na Pustevnách, ani u Radegasta jsme neviděli dále než na deset kroků.

Příště bude líp

Po zelené značce jsme doslova seběhli na Ráztoku, tam už svítilo sluníčko. Unaveni, ale spokojeni, jsme se vraceli domů a přitom nás hrál pocit, že jsme vyšlapali na nejvyšší kopec Beskyd. To nejhorší snad už máme za sebou, tak se můžeme těšit na další výšlapy do přírody.

Zaslala Jitka Kavalová
z Bělotína

Nadávali nahlas i potichu

Někteří nadávali nahlas, někteří potichu, některým ukápla i slička, někteří se dokonce chtěli hned na místě

jsme se mohli občerstvit a posilnit sladkostmi. Zpátky na Ostravici to bylo ještě dále než nahoru, tak jsme raději s vypětím posledních sil pokračovali.

Na Lysou jsme se doslova